

Carl Boutard
Mathias Kristersson
EvaMarie Lindahl
Maria Lusitano Santos
Mattias Nordéus
Viktor Rosdahl

Kurator / Curator:
Einar Børresen

SKUR 2

SKUR 2 2011

MALMÖ FF
(fast forward)

MALMÖ FF

(fast forward)

MALMÖ FF

(fast forward)

SKUR 2

Index

7	Forord / Preface
8	Kurators forord
9	Curator's preface
11–21	Essay: Einar Børresen, Malmö FF (<i>fast forward</i>) (N)
23–33	Essay: Einar Børresen, Malmö FF (<i>fast forward</i>) (E)
35	Kunstnere / Artists
36–39	Carl Boutard
40–43	Mathias Kristersson
44–47	EvaMarie Lindahl
48–51	Maria Lusitano Santos
52–55	Mattias Nordéus
56–59	Viktor Rosdahl
60–61	Curriculum vitae
62–63	Katalog / Catalogue
65	Kolofon / Colophon

Swedbank Stadion

Forord

Skur 2 har siden 2005 vært visningssted for internasjonal samtidskunst av høy kvalitet. Positive tilbakemeldinger fra publikum og de kunstfaglige miljøene har vært en inspirasjon for å fortsette arbeidet med å lete frem og vise interessant kunst i lokalene. Det er derfor med stor glede og forventning vi åpner årets første utstilling, Malmö FF, der vi har invitert med oss Einar Børresen i arbeidet med å velge ut kunstnere og kurere utstillingen.

Vi har lenge visst at det er et dynamisk kunst- og kunstnerliv i Malmö, der bl.a. Konsthögskolan spiller en viktig rolle for utdanning og utvikling av unge kunstnere. Vi er derfor stolte over å kunne presentere seks av disse i Skur 2 i Stavanger, alle sammen kunstnere som har rukket å gjøre seg sterkt gjeldende på kunstarenaen. Det rettes en stor takk til disse og deres gallerier for å ha vist den nødvendige tillit og velvilje som skal til for å kunne sette opp en utstilling av dette formatet.

Samtidig er det vårt ønske at kunstnerne på sin side vil oppleve gode møter med et nytt publikum på en ny arena.

Tone og Tor Dagfinn Veen

Preface

Since 2005, Skur 2 has been a venue for high quality, international contemporary art. Positive feedback from both the art public and professional art circles has inspired us to continue searching for interesting art to present in the gallery. It is therefore with great pleasure and anticipation that we open the first exhibition of the year, Malmö FF, where we have invited Einar Børresen to select the artists and curate the exhibition.

We have for a long time been aware of the dynamic art scene in Malmö, where the Art Academy, among other institutions, plays an important part in the education and the development of young artists. We are proud to present six of these young artists in Skur 2 in Stavanger. All artists have already managed to establish themselves in the art arena. We sincerely thank both the artists and their galleries for their trust in us, and for their kind cooperation in making the exhibition possible.

It is also our hope that the exhibition will be a good experience for the artists, with positive encounters with a new public in a new arena.

Tone and Tor Dagfinn Veen

Kurators forord

I tiden siden jeg foreslo å lage denne utstillingen for snart et år siden, har både tittel og tematikk blitt stadig mer aktuelle. Malmö FF vant Allsvenskan! Modernautstillingen frembrakte en sterk offentlig debatt om Malmö's posisjon i svensk samtidskunst, og Malmö og Skånes kunstliv var et av temaene på fjorårets Frieze-messe.

Jeg håper og tror at utstillingen vil vise at denne positive oppmerksomheten på Malmö's kunstliv har vært vel fortjent. Kunstnerne representerer i bunn og grunn kun seg selv, men både den felles forbindelsen til Malmö, og de fellestrekker som måtte finnes i deres individuelle, kunstneriske prosjekter, gjør det meningsfullt å se dem i en og samme utstilling.

I likhet med Malmö er Stavanger-regionen en nummer tre-region nasjonalt. Begge regioner har også uttrykt sterke kulturelle ambisjoner. For Stavanger kan det være mange ting det er verd å se nærmere på i Malmö: Viktigheten av en oppgående kunstudannelse, av å ha flere ambisiøse institusjoner, av å legge til rette for atelierer. Dette behandler jeg nærmere i mitt essay her i katalogen.

Jeg vil gi min hjerteligste takk til kunstnere, som alle var positive til min forespørsel, og som det har vært en fornøyelse å samarbeide med. Det gjelder også de involverte gallerier; Christian Larsen, Milliken Gallery og Jan Stene Projects. Takk til alle.

Tusen takk til Lund kommune ved sjef for Lunds Konsthall, Åsa Nacking, for velvilling utlån til utstillingen. Tusen takk til direktør Göran Christensen ved Malmö Konstmuseum for interessant besøk og samtale. Takk også til Jonas Liveröd for verdifulle innspill og kommentarer.

Til slutt; en stor takk til Tone og Tor Dagfinn Veen, som på nytt har sluppet meg løs i Skur 2, men denne gangen med kuratorhatta på.

Det har vært en fornøyelse!

Einar Børresen

Curator's preface

Since I suggested making this exhibition nearly a year ago, both the title and the subject have become even more relevant. Malmö FF won the Swedish Championship! The Moderna exhibition led to a strong public debate about the position of Malmö in Swedish contemporary art, and the art life of Malmö and Skåne was a topic at the Frieze Art Fair.

I hope and believe that the exhibition will show that this positive attention to the art scene in Malmö has been well deserved. At the end of the day, the exhibited artists only represent themselves. However, their joint connection to Malmö and the Malmö Art Academy, and the common threads that there might be between their individual artistic projects, makes it meaningful to see them exhibited together.

Like Malmö, the Stavanger region is a number three region nationally. Both regions have expressed strong cultural ambitions. For Stavanger there could be many things worth studying in Malmö: The importance of a high quality art education, of having several ambitious art institutions, of facilitating artists' studios. I will come back to these issues in my essay in this catalogue.

I would like to express my most sincere thanks to the artists, who all were positive to my request. It has been a pleasure to work with them all in the planning of the exhibition. This applies also to the galleries involved; Christian Larsen, Milliken Gallery and Stene Projects. Thanks to all.

Many thanks to the City of Lund, represented by Åsa Nacking, Director of Lund Konsthall, for lending an artwork to the exhibition. Many thanks to Director Göran Christensen at Malmö Art Museum for welcoming me to the museum, and for an inspiring conversation. Thanks also to Jonas Liveröd for valuable comments and suggestions.

And finally; many thanks to Tone and Tor Dagfinn Veen, who once again let me loose in Skur 2, but this time wearing my curator's hat.

It has been a pleasure!

Einar Børresen

Malmö FF (*fast forward*)

Malmö Konstmuseum / Malmö Art Museum

Denne utstillingen har ingenting med fotball å gjøre, men benytter likevel navnet til Malmös fotballstolthet, Malmö FF, i tittelen. FF står imidlertid her for Fast Forward, og ikke Fotbollförening. Eller Fort Framover. Går ting fort i Malmö for tiden, både når det gjelder fotball, kunst og samfunnet for øvrig? Med andre ord: finnes det belegg for utstillingstittelen, eller er det bare et litt smart ordspill, valgt for å for å vekke oppmerksomhet?

La oss starte med det enkleste: fotball. Malmö FF sikret seg i oktober 2010 seier i Allsvenskan, og ble svensk mester for 16. gang. Forrige gang dette skjedde var i 2004, og før det må man tilbake til 1970- og 80-tallet for å finne mesterskap. Til gjengjeld var dette Malmö FFs storhetstid, med ti seriemesterskap i løpet av to tiår. Fra sin nye Swedbank Stadion, som åpnet i 2009, er Malmö FF nå på nytt Sveriges ledende fotballklubb. Ny stadion i 2009. Svenske seriemestre i 2010. FF.

"Fotbollen kan lyfta en hel stad, en hel region." Og "det är dags at drömma stora drömmar," fastslo malmöavisen Sydsvenskan begeistret etter at gullet endelig var sikret høsten 2010.¹ De fleste vil imidlertid holde finalen i Europacupen i 1979 som klubbens største bragd. Nottingham Forest vant 1-0, men Malmö viste at det var mulig for en skandinavisk klubb å hevde seg i Europa. Malmö gikk foran. Før Rosenborg. Før København.

Både byen Malmö og regionen Skåne er preget av en historisk fundert regional stolthet, men også en sterkt internasjonal orientering. Direktør Göran Christenson ved Malmö Konstmuseum fremhever i samtale de historisk-geografiske forhold som viktige for Malmös internasjonale orientering. Med sin beliggenhet i Sveriges sørvestre hjørne er Malmö den naturlige innfallssporten for alt nytt. Med Øresundsbroen, som åpnet i 2000, er man er nå bare en halvtimes togreise fra millionbyen København. "Øresundsregionen är Skandinaviens mest dynamiska storstadsområde," fastslo Sydsvenskan i desember 2010.² Malmö ble tidlig en industriby, og byen har de siste tiår strevet med overgangen til et post-industrielt samfunn, forteller Wikipedia. "Men etter åpningen av Øresundsbroen har Malmö begynt en prosess med sakte gjenoppblomstring. Byen ønsker nå å fokusere på utdanning, kunst og kultur."³

Øresundsregionen, med Malmö og København som tyngdepunkt, står i dag for en fjerdedel av de samlede danske og svenske nasjonalproduktet. Etter ti års drift beregnes den samfunnsøkonomiske nytten av Øresundsbroen til 11,5 milliarder danske kroner. Nytten forventes snart å stige til 2 milliarder kroner pr. år, og det foreligger allerede planer om en ny bro lenger nord i sundet, mellom Helsingør og Helsingborg. Integrasjonen over Øresund mot Danmark og Kontinentet er i realiteten nøkkelen til fortsatt vekst i Malmö og Skåne, selv om prosessen ikke er uten utfordringer. Forskjeller i skatte- og avgiftsnivå og i lovgivning mellom de to land blir vanskelige å opprettholde når integrasjonstoget stadig suser fremover. Eksempelvis har dansk politi satt inn overvåkningsressurser på å finne svenskregistrerte biler med eiere som bor i Danmark. Og daglig reiser hundrevis av mennesker over Øresund fra Sverige til Danmark uten at de har lovlig opphold i Danmark, klager det samme politi.

Høsten 2010 kom Malmö i verdenspressens søkelys på en svært lite fordelaktig måte. Gjennom en serie på kanskje 20 hendelser gjennom året ble uskyldige mennesker med mørk hud beskutt i det offentlige rom. Minst ett offer ble drept. En sannsynlig gjerningsmann ble pågrepet i november, og satt i desember fremdeles i varetekts. Det virker åpenbart at forbrytelsene har vært rasistisk begrunnet. Fra lokalt hold fikk regjeringen i Stockholm berettiget og dobbel kritikk fordi de sendte integrasjonsministeren, og ikke justisministeren til Malmö da jakten på skytteren var på det mest intense. Han antydet dessuten at skuddene trolig skyttes Malmös' mislykkede integrasjon. Det var en klar feilslutning, selv om integrasjonen av Malmös nær 40% andel av innvandere og førstegenerasjonssvensker medfører åpenbare utfordringer. Bydelen med det vakre navnet Rosengård har fått svært dårlig rykte. Det har vært gjentatte opptøyier, og brannbiler og ambulanser vegrer seg for å kjøre inn i området uten politibeskyttelse. Selv politiet kjører ikke inn med bare en bil om gangen. Man er ganske langt fra den sosialdemokratiske "folkhemmets"-drømmen som Rosengård opprinnelig inngikk i.⁴

Med *Apajävel* går Viktor Rosdahl direkte inn i denne situasjonen. Til venstre finnes et antall store boligblokker, ikke ulike dem man finner i Rosengård. Rosdahls blokker kommer imidlertid fra hans eget oppvekstmiljø i Landskrona. En av blokkene brenner, og det hele ser ikke særlig lystig ut. "Slik bor de altså, apejævlene," sier Rosdahl ironisk, fordi han selv vokste opp her. Verket viser direkte til nylige rasistiske anklager mot Malmö-politiet. I 2008 føgte stengningen av en moské i Rosengård til opptøyier. Politiet la frem en videofilm som bevis i retten hvor polititjenestemennene omtaler en av demonstrantene som "den lille jævla apejævelen," som både skal få "så dyktig med stryk at han ikke kan stå på benene," og som "skal gjøres steril" når de får tak i ham.⁵ Pr. desember 2010 ble tiltale vurdert tatt ut mot tre tjenestemenn for hets mot folkegruppe.

Bildet man får av Malmöregionen er med andre ord svært sammensatt. På den ene siden dynamikk, vekst og fremgang knyttet til integrasjon over Øresund og mot Europa, på den andre siden, betydelige problemer knyttet til den samme internasjonale integrasjonen. Som Rosdahls maleri "Apajävel" viser, kan disse spenningene skape grobunn for engasjert kunst. Kunstnerne dukker imidlertid ikke opp i en by av seg selv. Ting må ligge til rette. Kunstinstitusjoner må finnes, og de må fungere godt. Bo- og levekostnader må være gunstige, og atelertigangen må være god.

Her ligger Malmös store fortjeneste og fordel sett fra et kunstnerisk ståsted. Man har et antall institusjoner som alle holder et høyt kunstnerisk nivå, som alle har sitt sær preg, og som trekker gode kunstnere og kunststudenter til Malmö. Og de blir værende. Sammenlignet med Stockholm, København og Oslo er det rimelig å bo, og man kan skaffe seg et rimelig atelier i fellesskap med andre kunstnere. Gode kunstnere vil også bli lagt merke til, både av offentlige visningssteder og private gallerier.

En av grunnpilarene i Malmös framvoksende posisjon som kunstby er Konsthögskolan. Helt fra starten i 1995, og fortsatt i dag, har professor Gertrud Sandqvist vært en sentral person. Skolen tenker internasjonalt, og kunstteori og konseptuell tenkning har fra første stund vært viktig. Skolen fremstår attraktiv for kunststudenter fra hele Sverige, og man får også internasjonale søker, aller mest fra naboen Norge.

"Allt fler av Malmö Konsthögskolas elever valde vid 2000-tales början att stanna kvar i staden efter avslutad utbildning, medan unga konstnärer från bland annat Norge och övriga Sverige sökte sig hit. Till skillnad från under tidigare år framstod det nu i växande utsträckning möjligt att ha en internasjonal konstnärkarriär med bas i Malmö – man måste inte längre i lika hög grad ta omvegen om Stockholm för att få tillgång till de stipendier och uppdrag som Konstårsnemden, Statens konstråd och Iaspis⁶ delade ut," hevder kunstkritikeren Carolina Söderholm.⁷ Söderholm trekker frem forholdet til Stockholm i en klassisk sentrum-periferi situasjon, hvor aktören som vokser frem i periferien holdes nede av sentrums definisjonsmakt og pengemakt. Utslag av denne situasjonen finnes fremdeles i dag, hvor professor Sandqvist var en av tre kuratorer til den andre Modernautstillingen høsten 2010.⁸ I denne store og omfattende utstillingen i Moderna museet i Stockholm forsøker man virkelig å ta pulsen på svensk kunstliv. I 2010 presenterte man 54 kunstnere med over 100 kunstverk. Påfallende for mange kommentatorer var Malmös sterke posisjon blant de utvalgte kunstnere. Hele 20 av 54 kunstnere hadde studert ved Konsthögskolan i Malmö.⁹

Stockholmsavisen Svenska Dagbladets kritiker Sophie Allgårdh kalte utstillingen "alltför doftös och akademisk," og mente at "Modernas

Nyheterne SVT1 20.oktober 2010 / The News, SVT1 October 20, 2010

intendent Fredrik Liew....tycks ha lagt seg platt inför den inbjudna gästcuratorn Gertrud Sandqvist, som använder utställningen som en väldig trumma för den egna konstuppfattningen och sina tidligare elever.”¹⁰

Fredrik Liew svarte: ”Att många konstärer är från Malmö är en konsekvens, inte en ambisjon. Det er dock en konsekvens som manar till eftertanke...Vi får inte glömma att Malmö under lång tid varit en väldigt stark scen för konst och Malmö konsthögskola betraktas som en av Europas bäste konstskolor. Det kan smärta för Stockholmare att erkänna men konsten låter sig inte längre definieras av vad som händer i huvudstaden.”¹¹

”Kritiken mot utställningen liknar en frustrasjon över at förhållandet mellom centrum och periferi måste omdefineras,” fremholdt forfatter og kritiker Thomas Millroth.¹² Mens Lisa Rosendahl, også kurator for Modernautstillingen, fremdeles så problemer med at kunstnerne forlot Malmö etter akademiet: ”Man bor billigare i Berlin. Många försörjer sig som konstnärrässister, på galleri eller undervisar. Det finns färre sådana möjligheter i Malmö.”¹³

Sydsvenskans journalist Julia Svensson ”forsöker förstå Malmös kons-tunder,” som del av diskusjonen om Modernautstillingen. Hun konkluderer: ”Alla jeg pratet med är överens om at det finns bättre grogrund i Malmö enn det gjort på länge. Ett antal förutsetningar råkar sammanfalla just här just nu. Infrastrukturella satsningar, som Øresundsbron, gör det lätt att ta sig hit. Hårt arbetande fristående institusjoner som Signal och Lilith Performance Studio. Många gallerier, stärka institusjoner. Moderna museets filial. Det enda som fattas är at politiker stöttade kulturen mer. Och ett nytt konstmuseum....Malmökonsten er inget under. En stad har den konstscen den för tilfället fortjener.”¹⁴

Svensson sammenfatter situasjonen godt. La meg likevel utdype for oss som ikke til daglig ferdes i Malmös kunstverden: Moderna museets filial i Malmö åpnet i desember 2009 i de nyoppussede lokalene til den nedlagte private kunsthallen Rooseum i Malmö sentrum. Her vises egne internasjonale utstillinger, foruten utstillinger med utgangspunkt i museets store samling. Igjen, Øresundsbroen og nærheten til København var nok avgjørende for etableringen. Man kan nå konkurrere med Louisiana, Arken og de andre københavnsmuseene om samme publikum.

De viktigste institusjonene som ikke blir navngitt av Svensson, vil være Malmö Konsthall og Lunds Konsthall, begge med en internasjonal profil. Går vi litt tilbake i tid, til første halvdel av 1990-tallet, kommer vi til en periode som Söderholm beskriver som ”konststaden Malmös storhetstid, ...när Malmö blev Nordens konstmetropol.”¹⁵ Hun beskriver en situasjon hvor Malmö Konsthall, ledet av Sune Nordgren, og Rooseum ledet av Lars

Moderna museet, Malmö

Nittve, gjensidig drev hverandre fremover med den ene internasjonale storsatsingen etter den andre. Nå har Moderna museet overtatt for Rooseum, mens Malmö Konsthall fremdeles har høye ambisjoner, nå ledet av den danske kunstner og kurator Jacob Fabricius. Lunds Konsthall har siden 2003 vært ledet av Åsa Nacking, som i følge Söderholm ”har...konsekvent ført en utställningspolitik i framkanten av samtidskonstens utveckling, intellektuelt förankrad snarare än publikfriande.”¹⁶

Svensson formidler det allmenne kravet om nytt Kunstmuseum. Behovet er åpenbart for alle som ferdes i Malmös kunstretter, men det ligger ikke i kortene at det er politisk vilje til nybygg på kort sikt. Malmö konstmuseum holder til i idylliske, men upraktiske og små lokaler i Malmöhus Slott. Under Göran Christensons mangeårige ledelse, og ved hjelp av private fonder, har museet imidlertid bygget opp en bemerkelsesverdig samling av nordisk samtidskunst. Mange kunstnere i etableringsfasen har fått sitt første offentlige innkjøp av Malmö Konstmuseum – og dette gjelder ikke bare svenske kunstnere, også danske og norske.

Svensson nevner også de frittstående institusjoner, som Signal og Lilith Performance Studio. Førstnevnte utga i 2009 den imponerende boken og forskningsrapporten *Parallel historia – Skånes konstarenor 1968–2008*, som jeg allerede har sitert fra. Signal ble på bakgrunn av denne rapporten innbudt til kunstmessen Frieze i London i 2010.¹⁷ Malmö som kunstby får følgelig stadig større oppmerksomhet, også internasjonalt.

Kanskje står vi nå ved inngangen til en ny storhetstid for Malmö som kunstmetropol? Mange ting ligger til rette, men det kreves også politisk vilje og mot. Et nytt Kunstmuseum burde være høyt på listen til alle byens politikere. Svært viktig er også at man klarer å håndtere vokse- og integrasjonssmertene. En omdømmeundersøkelse foretatt i oktober 2010 om hvilke svenske byer folk kunne tenke seg å bo i, plasserer Malmö på bunnen, storbynabo Göteborg på topp.¹⁸ Et mediebilde av en by preget av uro og kriminalitet ble høsten 2010 toppet med jakten på den ovenfor nevnte serieskytteren. Det er ikke slik man vinner nye venner.

Jeg har med denne gjennomgangen av kunstliv, samfunnsliv og fremtidsutsikter forsøkt å gi et bakteppe for hvorfor vi valgte å se nærmere på Malmö og kunstnere som er etablert i denne byen. Det er avgjort spennende tider for Malmö - som del av den dynamiske Øresundsregionen, og som fremvoksende kunstby. Kvaliteten på de unge kunstnerne som uteksamineres fra Konsthögskolan og som etablerer seg i byen, står veldig sentralt her. Den er faktisk en kritisk suksessfaktor. Kunstinstitusjonenes langvarige arbeid må bære frukter ved at det blir laget interessant kunst lokalt. Kunstnerne som er valgt ut til å være med på denne utstillingen, overbeviser meg om at utsiktene til å lykkes er svært gode. All kunstnerne har ting de vil si

– om livet og om hvordan vi organiserer verden, og de sier det på estetisk utfordrende måter. De er reflekerte, åpne og fordomsfrie.

Kanskje vil man nå også forstå den enkelte kunstner bedre. Jeg har valgt ut seks kunstnere som alle er uteksaminert fra Konsthögskolan i Malmö mellom 2006 og 2009. Alle har de også blitt værende i Malmö. Fire av de seks er knyttet til gallerier, men alle galleriene ligger i Stockholm. Fire av dem er allerede innkjøpt av Malmö konstmuseum. Alle er født på 1970-tallet, med unntak av Viktor Rosdahl (1980).

De seks kunstnerne arbeider med svært ulike teknikker, men felles er en kritisk åpenhet mot verden. Portugisiske **Maria Lusitano Santos** var invitert til den 29. Bienal de São Paulo høsten 2010 med filmen *The War Correspondant*. En av to hovedkuratorer for São Paulo-biennalen, Moacir dos Anjos, gjør i et intervju i FlashArt rede for sitt og biennalens syn på forholdet mellom kunst og politikk: "Politikken i kunsten er dens evne til å forandre måten vi ser verden på....potensialet vi ser i kunst er, selv når den ikke behandler noe som direkte har med livets konflikter å gjøre, at kunsten får oss til å se verden fra ulike vinkler."¹⁹ Som kurator tar jeg dette utsagnet til meg, fordi det i stor grad også dekker min egen tilnærming til kunst.

La oss se nærmere på *The War Correspondent*. En fortellerstemme leder oss gjennom filmen. Krigen er Krim-krigen (1853–1856) mellom Russland og det Osmanske rike, som igjen ble støttet av Frankrike og Storbritannia. Dette er avgjort ikke en krig som preger dagens nyhetsbilde, men på subtilt vis får Lusitano Santos frem mer aktuelle problemstillinger knyttet til dagens konflikter i samme del av verden; i Irak og i Afghanistan. Hun tematiserer både rapporteringen fra krigsområdene og partenes ulike strategiske politiske vurderinger.

EvaMarie Lindahl knytter seg også an til et historisk perspektiv i sin omfattende tegningsserie kalt *The Barbed Wire Identification Encyclopedia*. Verket består av tegninger av de usannsynlig mange patenterte piggrådtypene som menneskene i sin kreativitet og visdom har utviklet. Sammen med typetegningene setter hun tegninger av mennesker i ulike situasjoner knyttet til piggråd. Piggråd, som effektivt stenger mennesker eller dyr inne eller ute, som stopper fri bevegelse, og som setter grenser med vold, vil for de fleste av oss gi sterke negative assosiasjoner. Selv tenker jeg på gammel rusten piggråd mot nakne barnefötter i varm sand på stranden – rester av gjerder for å holde buskapen borte fra sjøen, eller av befestninger fra krigens dager, nå nær 70 år gamle. Men for noen er piggråd positivt, man kappes om å få godkjent nye typer, og man danner egne "piggråd-samfunn" eller foreninger.²⁰

Også **Mattias Nordéus'** arbeider har en tematikk knyttet til vold, militærmakt og krig. Nordéus arbeider typisk med menneskefigurer skulptert i tre – hver menneskefigur består av et antall moduler som settes sammen – nesten som et puslespill. De bemalte figurene virker digitalt fremstilt, som om de var skåret ut og malt i et konstruksjonsprogram, eller som de alle var del av en virtuell virkelighet. For Nordéus er det et poeng å sette fokus på vår tids krigføring, hvor overgangen fra dataspill til virkelig krig er flytende, nesten ikke-eksisterende. De nylig lekkede videoer fra amerikanske krigshelikoptere på heroiske oppdrag i Bagdad viser på tragisk vis Nordéus' verks aktualitet.

Viktor Rosdahls verker befinner seg i samme utstillingsrom som Nordéus. I *I Accept: the martyrs* ses to middelalderkledde menn som står og sveiver på et underlig instrument laget av tre. Scenen er hentet fra den flamske 1400-talls maleren Dirk Bouts maleri *St. Erasmus' Martyrium*. I følge legenden ble helgenens tarmer sveivet opp på en vinsj. Rosdahl har isolert de to bødlene, og utslerer både offer og dommere fra scenen. Som i *Apajävel* ser vi også her Rosdahls interesse for de lavere klasser; arbeidere, vanlige folk, her til forskjell fra geistigheten og ørigheten som normalt vil få all oppmerksomhet. Hva får bødlene til å utføre grusomhetene bestemt av andre, og hvordan lever de med sin gjerning? Kanskje kan man trekke en linje over historien fra middelalderens bødler til dagens soldater slik Nordéus presenterer dem. Enkeltindividet som kun utfører ordre. Den evige ondskap.

Mathias Kristersson går i *!År du?* tett på nettopp enkeltindividet, men da med utgangspunkt i et skånsk hverdagsliv. Lydkomposisjonen har to deler, først en spørsmålsdel: Hvordan definerer vi oss selv og menneskene rundt oss? Så en fortellende del; et menneskes beretning. Alt på en seig, men vakker skånedialekt. Språk og kommunikasjon står sentralt for Kristersson, noe alle hans fire verker i utstillingen viser. Som *Spina*, latin for ryggsøyle, en liggende øyle satt samme av bokrygger. Bøkenes innhold er ukjent, men ryggene bygger likevel en ny ryggsøyle.

Carl Boutards skulptur er kalt 5–10–20:1. Den stilles ut sammen med forarbeider; blant annet skisser, gipsoriginaler og "naturens originaler." Med utgangspunkt i naturen selv; et skjell, en spirende kvist, en belg, har Boutard møysommelig gjenskapt naturen i bronse. De enkelte delene er forstørret henholdsvis 5, 10 eller 20 ganger. Så har han satt delene sammen – skapt skulpturen av naturelementene, slik et dikt skapes ved å sette sammen de enkelte ord. Rytme, kropp, mystikk, ny mening. Boutards verker synes på en måte å være ute av tiden. Fristilt fra trender. Stilistisk med mulig link over 100 år tilbake, til *art nouveau*, men med en dypere, mer alvorlig mening. Boutard går ikke til naturen for å finne dekorativ ornamentikk, snarere for å finne eksistensielle svar.

For meg forløser Boutard en utstilling som ellers peker på ulike problemområder i livet og samfunnet. Så enkelt, så vanskelig. I naturen selv finnes svarene. I frøene. I spirene. Sivilisasjonens fødsel og dens fremtid.

¹ Sydsvenskan, 9. november 2010.

² Sydsvenskan, 6.desember 2010.

³ Wikipedia (engelsk; Malmö)

⁴ I det såkalte Miljonsprogrammet ble en million nye leiligheter bygget i tiåret fra 1965 til1974. Rosengård ble bygget som del av dette programmet.

⁵ Se Youtube, www.youtube.com/watch?v=-7URXWvvsIY&feature=related

⁶ Iaspis er et statlig organ som støtter svensk kunst internasjonalt.

⁷ Carolina Söderholm, ”Skånes konstliv och dess fria aktörer 1968–2008: ett försök till en överblick,” i *Parallel historia – Skånes konstarenor 1968–2008*, Signal – Center för samtidskonst, Malmö, 2009, s. 58.

⁸ Kuratorer i 2010 var foruten Sandqvist, Fredrik Liew, kurator ved Moderna museet og Lisa Rosendahl, daværende leder for Baltic Art Center, Visby, og ny direktør for Iaspis.

⁹ Blant deltakerne var også to av deltakerne i Malmö FF (*fast forward*); Maria Lusitano Santos og Viktor Rosdahl.

¹⁰ Svenska Dagbladet, 18. oktober 2010.

¹¹ Svenska Dagbladet, 20. oktober 2010.

¹² Sydsvenskan, 12. november 2010.

¹³ Sydsvenskan, 7. November 2010.

¹⁴ Ibid.

¹⁵ Söderholm, s. 54–55.

¹⁶ Ibid., s. 60.

¹⁷ Se www.friezefoundation.org/commissions/detail/partner-institution-signal-malmoe/

¹⁸ MedieAkademins fortroendebarometer 2010.

Se www.medieakademin.se.

¹⁹ FlashArt, vol.XLIII, no.275, november – desember 2010, s. 30.

²⁰ Se f.eks www.antiquebarbedwiresociety.com

Malmö FF (*fast forward*)

Malmö Konsthall

This exhibition has nothing to do with football, but we still use the name of the pride of Malmö, the football club Malmö FF, in the title. However, here FF stands for Fast Forward, not Fotboll Förening. Do things go quickly in Malmö at the moment, in relation to football, art and society in general – or is the title just a clever word play, chosen to attract attention?

Let us start with the most straight forward: football. In October 2010 Malmö FF won the Swedish league, and became Swedish National Champions for the sixteenth time. They were also Champions in 2004. To find further Championships we have to go back to the 1970s and 80s, the golden years of Malmö FF, when they won as many as ten League Championships. From its new Swedbank Stadium, Malmö FF is once more the leading football club in Sweden. New stadium in 2009. Swedish Champions in 2010. FF.

“Football can revive a whole city, a whole region.” And “it is time to dream big dreams,” the main Malmö newspaper Sydsvenskan ecstatically stated as the Championship was finally won last autumn.¹ However, most people would still hold the European Cup Final of 1979 as Malmö FF’s biggest achievement. Nottingham Forest won the final 1-0, but Malmö showed that it was possible for a Scandinavian club to compete successfully in Europe. Malmö led the way. Before Rosenborg. Before Copenhagen.

Both the city of Malmö and the region of Skåne are characterized by a historically founded regional pride, but also by a strong international orientation. Göran Christenson, Director of Malmö Art Museum, points to the historical-geographical factors as being the most important reasons for Malmö’s international orientation. Being situated in the south-western corner of Sweden, Malmö is the natural port of entry for everything new. The metropolis of Copenhagen is now only half an hour away, by way of the Öresund Bridge, which opened in 2000. “The Öresund region is the most dynamic metropolitan area in Scandinavia,” Sydsvenskan stated in December 2010.² Malmö has a long history as an industrial city, and has in recent decades struggled with the transfer to a post-industrial society, Wikipedia tells us. “But after the opening of the Öresund Bridge, Malmö has started a process of gradual revival. The city now wants to focus on education, the arts and culture.”³

The Öresund region, with Malmö and Copenhagen as the two main cities, today contributes to 25% of the joint national product of Denmark and Sweden. After ten years, the accumulated economic benefit of the bridge is 11.5 billion Danish kroner. The benefit is expected to rise to 2 billion kroner a year before long, and there are already definite plans for a second bridge further north, between Helsingör and Helsingborg. The integration over Öresund to Denmark and Europe is in fact the very key to continued growth for Malmö and Skåne, even though the process is not without challenges. Difference in the level of taxes and duties and in legislation will be even harder to maintain as the train of integration speeds forward. For instance, the Danish police have invested some of their limited surveillance resources to detect people living in Denmark but driving cars registered in Sweden. Further, they complain that hundreds of people each day cross the Öresund Bridge without having legal residence in Denmark.

Malmö caught the attention of the international press during very uncomfortable circumstances in the autumn of 2010. On nearly twenty occasions during the year, innocent people had been shot at, seemingly by the same person. All victims were non-white, and it seemed obvious that the crimes had a racist motivation. At least one victim died. A suspect was arrested in November, and in December he was still awaiting charge. In October, when the hunt for the shooter was at its most intense, the Minister for Integration came from Stockholm to assist Malmö in the matter. He implied that the shootings most probably were due to Malmö's failed integration policy. For this, he locally received double criticism, firstly for coming at all, when the matter at hand was obviously a crime, and hence the responsibility of the Minister for Justice. Secondly, he seemed to condemn a whole city for the misdeeds of one individual. A clear fallacy, even though the integration of Malmö's near 40% share of immigrants and first generation Swedes entails obvious challenges. The part of town bearing the beautiful name of Rosengård – the Rosary – is in ill repute. There have been numerous riots, and ambulances and fire trucks seek police protection before entering the area. Even the police hesitate to enter the area without a backup car. One has journeyed quite far from the social democratic dream of housing for all, which was the origin of Rosengård.⁴

With *Apajävel* (Damned Monkey), **Viktor Rosdahl** walks right into this situation. To the left there are several large blocks of flats, not unlike the ones we find in Rosengård. Rosdahl's blocks, however, are from Landskrona, from the area where he grew up himself. One of the blocks is on fire, and the whole setting seems rather gloomy. "This is how they live, the damned monkeys," Rosdahl states ironically, since he grew up here himself. The work has a clear reference to recent accusations of racism directed at the Malmö police. The closure of a mosque in Rosengård in 2008 ended in riots. As evidence the police produced a video in court where the officers

are heard calling one of the rioters "this damned little monkey bastard." The person is going to get "such a beating that he cannot stand on his two feet," and he is also going to be "made sterile," when they get their hands on him.⁵ By December 2010, a possible charge was being considered against three police officers for agitation against a group of people."

In other words, the impression one gets of the Malmö region is very mixed. On one hand the region is dynamic, with growth and progress with regard to increasing integration over Öresund and to Europe. On the other hand, substantial problems prevail in relation to the very same integration. As Rosdahl's picture so clearly shows, this situation can also create good material for the engaged artist. However, artists do not emerge in a city from thin air. Things must be right. There must be well-functioning art institutions, and the cost of living and studio rent must be favourable.

From an artistic point of view, this is where Malmö's greatest benefits surface. There are several art institutions maintaining a very high artistic level, all of them with their own specific identity. They all contribute to attracting good artists and art students to Malmö. And the artists stay on. Compared to Stockholm, Copenhagen and Oslo, the cost of living is low. By joining other artists, fair priced studios are relatively easy to find. Also, good artists will not go unnoticed, neither by public institutions nor private galleries.

Kunsthögskolan, the Art Academy, remains one of the main pillars of Malmö's growing position as an art city. Professor Gertrud Sandqvist has been a central figure from the start in 1995, and she still is today. The Academy has always maintained an international approach, with art theory and conceptual thinking being vital and integrated elements of the education. The academy appears attractive to art students from all over Sweden, and it also attracts international applicants, most of all from neighbouring Norway.

"In the early 2000s, increasing numbers of Malmö Art Academy's graduates chose to remain in the city while young artists from Norway and the rest of Sweden moved to Malmö. Unlike the situation in earlier years, it now proved increasingly possible to have an international career in art with one's base in Malmö. Artists no longer needed to pass through Stockholm to pick up the scholarships, grants and commissions administered by the Arts Grants Committee, the National Public Art Council and Iaspis,⁶" the art critic Carolina Söderholm claims.⁷ The way that Söderholm emphasizes the relationship to Stockholm, describes a classic centre –versus periphery conflict, where the city growing outside the capital is suppressed by the capital's decision making power and its money power. We see manifestations of this still today. Professor Sandqvist was one of three curators

Nyheterne SVT1 20.oktober 2010 / The News, SVT1 October 20, 2010

for the second Moderna exhibition in the autumn of 2010.⁸ In this large exhibition in Moderna museet, Stockholm, one really tries to make a statement about contemporary art in Sweden. In 2010, the curators selected 54 artists showing over a hundred works of art. Malmö's prominent position came as a surprise to many commentators. Of the 54 artists, as many as 20 had studied at the Malmö academy.⁹

Sophie Allgårdh, art critic in the Stockholm newspaper Svenska Dagbladet, called the exhibition "way too antiseptic and academic," and claimed that "Fredrik Liew, curator at Moderna, seems to have laid himself flat before the guest curator Gertrud Sandqvist, who uses the exhibition as a giant drum to promote her own artistic views and her former students."¹⁰

Fredrik Liew responded: "That so many artists come from Malmö is a consequence, not an ambition. But it is a consequence that gives food for thought...We must not forget that Malmö since long has had a very strong art scene, and that the Malmö Art Academy is regarded among the top art schools in Europe."¹¹

"The criticism against the exhibition resembles a frustration over the necessary redefinition of the relationship between the capital and the periphery," writer and critic Thomas Millroth claimed.¹² While Lisa Rosendahl, also curator of the Moderna exhibition, still saw some problems for Malmö in becoming a fully grown art metropolis. According to Rosendahl, artists were still leaving Malmö after graduating from the Academy: "It is cheaper to live in Berlin," she said, "and many young artists need to work as artists' assistants, in galleries or as teachers. There are fewer such opportunities in Malmö."¹³

Julia Svensson, journalist in Sydsvenskan, made "an attempt to understand the artistic wonder of Malmö," initiated by the Moderna debate. She concluded: "Everyone I have spoken with agrees that there are better conditions in Malmö now than in a long time. A number of factors seem to be favourable just here, just now. Infrastructural achievements, like the Öresund Bridge, make it easy to come here. Hard working independent institutions like Signal and Lilith Performance Studio. Many galleries, strong institutions. The Moderna museet branch. The only parts missing are stronger support from the politicians. And a new art museum....The Malmö art scene is no wonder. Every city has the art scene it deserves."¹⁴

I think that Svensson describes the situation very well. One could, however, elaborate – for those of us not living in the area. The Moderna museet branch opened in December 2009 in the fully refurbished premises of the former private art hall Rooseum in central Malmö. Moderna Malmö shows their own international exhibitions, as well as exhibitions based on the

Moderna museet, Malmö

museum's extensive collection. Again, the Öresund Bridge and the proximity to Copenhagen were probably decisive for establishing the branch in the first place. One now competes with Louisiana, Arken and the other Copenhagen museums for the same audience.

The main institutions not named by Svensson, would be Malmö Konsthall and Lund Konsthall, both with international ambitions. If we move back a bit, to the start of the 90s, we reach the former "golden age of Malmö as an art centre – when Malmö became the Nordic Art Metropolis," according to Söderholm.¹⁵ She describes a situation where Malmö Konsthall, directed by Sune Nordgren, and Rooseum, under Lars Nittve, mutually inspired each other to organize a whole series of hugely ambitious international exhibitions. Today, Moderna museet has taken over from Rooseum, while Malmö Konsthall still has an ambitious programme, now directed by the Danish artist and curator Jacob Fabricius. Since 2003, Lund Konsthall has been directed by Åsa Nacking, who, again according to Söderholm, "has run a consistent exhibition policy on the leading edge of development in contemporary art, intellectually rooted rather than populist."¹⁶

Svensson conveys the universally stated demand for a new art museum. The need for a new art museum is obvious for everyone moving in the art circles of Malmö, but it is far from evident that there is political will or muscles to do anything about it, at least in the short term. Today, Malmö Art Museum resides in idyllic, but small and untimely quarters in Malmö Castle. Under the long directorship of Göran Christenson, and aided by private funds, the museum has built up a remarkable collection of contemporary Scandinavian art. Many emerging artists have been purchased by Malmö Art Museum as his or her first public purchase – and this applies not only to Swedish artists, but also Danish and Norwegian.

Svensson also mentions the independent institutions, like Signal and Lilith Performance Studio. In 2009 the former published a very impressive and comprehensive study called *A Parallel History – The Independent Art Arenas of Skåne 1968–2008*, already quoted from above. On the basis of this report, Signal was invited to participate in the Frieze Art Fair in London in 2010.¹⁷ So Malmö does get positive international attention, as well.

Maybe Malmö now stands at the start of a new golden age? Many factors are right, but it also takes political will and courage. A new art museum ought to be high on the list for all local politicians. It is naturally also extremely important that the area manages to come to terms with its growth- and integration pains. In a reputation survey from October 2010, where people were asked which towns they could see themselves moving to, Malmö came out last, while neighbouring metropolis Gothenburg led the field.¹⁸ A general media image of a city bothered by riots and crime, was in the

autumn of 2010 topped by the hunt for the previously mentioned serial shooter. Obviously, this is not how one wins new friends.

With this survey of Malmö's art life, of society and of prospects for the future, I have attempted to give a broader backdrop for the choice of Malmö as the focus for this exhibition. It is definitely a very exciting time for Malmö, as part of the dynamic Öresund region – and as an aspiring art metropolis. The art made by young artists, who after graduating from the Malmö Academy, have established themselves in the city, stands at the very core of this, as a critical factor for success. The enduring work of the art institutions must bear fruit by way of interesting art being created locally. The artists selected for this exhibition convince me that the prospects for success are very good. All the artists have something to say – about life, and about how we organize the world, and they say it in aesthetically challenging, highly reflective, open-minded and open-ended ways.

Hopefully, we are now also closer to understanding the individual artist in the exhibition. All six artists have studied at the Malmö Art Academy, graduating from 2006 to 2009. All have remained in Malmö. Four of them have long-term relations with specific galleries, but all the galleries lie in Stockholm. Four have already been purchased by Malmö Art Museum. Five of them are born in the 70s, while Viktor Rosdahl, born in 1980, is the youngest.

The six artists work in very different media, but they all convey a critical openness to the world. The Portuguese artist **Maria Lusitano Santos** was invited to the 29th Bienal de São Paulo in 2010, showing her film *The War Correspondant*. In an interview in FlashArt magazine, one of the two chief curators of the São Paulo biennale, Moacir dos Anjos, explains his and the biennale's views on the relationship between art and politics: "The politics of art is, in fact, this capacity that it has to change the manner in which we understand the world....the potency we see in art, even when not directly treating something related to life's conflicts, makes us see the world from different angles."¹⁹ As a curator, I back this statement, because it also covers my own approach to art.

Let us have a further look at *The War Correspondent*. A narrator's voice leads us through the film. The war is the Crimean War (1853–1856) between Russia and the Ottoman Empire, the latter with support from France and Great Britain. This is definitely not a war at the forefront of today's news, but in subtle ways, Lusitano Santos manages to connect the film to the ongoing conflicts in neighbouring parts of the world, in Iraq and Afghanistan. She covers issues relating to the way that news from the war zones is presented, and also issues that explore the strategic and political considerations made by the involved parties.

EvaMarie Lindahl also has a historic approach in her extensive series of drawings called *The Barbed Wire Identification Encyclopedia*. The series consists of drawings of the incredible numbers of different kinds of barbed wire which humanity has created – in its endless wisdom and creativity. Together with the type-drawings she shows situational drawings of people dealing with barbed wire. Barbed wire, which effectively keeps man or beast, in or out, which obstructs free movement, and which forcefully confirms borders, will for most of us evoke strongly negative associations. Myself, I think of old and rusty barbed wire against bare kids' feet on a warm, sandy beach – the remains from fences to keep the cattle from the beach and the sea, or even remains from WW2 fortifications, now nearly 70 years old. But for some people, barbed wire is positive. They compete to develop new types, and form their own Barbed Wire Societies.²⁰

Even the works of **Mattias Nordéus** relate to violence, military force and war. He typically works with human bodies sculpted in wood, where each human form consists of several modules put together – nearly like a puzzle. His painted figures appear to be digitally produced, as if they were cut and painted by a computer construction programme, or were part of a virtual reality. For Nordéus it is important to focus on how today's wars are fought, where transition from computer games to actual warfare seems to be seamless, nearly irrelevant. The newly leaked videos from American war helicopters on heroic missions in Bagdad, tragically proves the relevance of Nordéus' works.

The works of **Viktor Rosdahl** are exhibited alongside Nordéus. In *Accept; the martyrs*, two medievally dressed men are rotating a handle on a strange, wooden instrument. The scene is taken from the painting *The Martyrdom of St. Erasmus* by the Flemish 15th Century painter Dirk Bouts. According to legend the saint's intestines were wound up on a windlass. Rosdahl has isolated the two executioners, leaving out both victim and judges from the scene. Rosdahl's painting shows his interest in the lower classes; workers, ordinary people, something that also is evident in *Apajävel*. In *Accept; the martyrs* this interest is contrasted with the left out clergy and officials, who normally would have received the attention. What makes the executioners carry out the atrocities decided by others, and how do they live with their deed? Maybe one can draw a line through history from the medieval executioners to the soldiers of our time, as Nordéus presents them. The individual who only executes orders. The eternal evil.

In *!Är du?* **Mathias Kristersson** also moves close to the individual, but from the point of view of everyday Skåne. This sound composition has two parts; first a questioning part: How do we define ourselves and the people around us? Then a narrative part; the story of one individual. Everything spoken in a slow, but beautiful Skåne dialect. As all four works will show,

language and communication are central issues for Kristersson. Like in *Spina*, latin for spine, a horizontal column of book spines. The content of the books remain unknown, but they still constitute a new spine of spines.

Carl Boutard's sculpture is called 5–10–20:1. It is exhibited along with materials from its making; sketches, plaster forms and the “original forms of nature.” Having nature itself as a starting point; a shell, a sprouting twig, a pod – Boutard has meticulously recreated and cast nature in bronze. The individual items are enlarged 5, 10 or 20 times, respectively. Boutard has composed his sculpture from these elements of nature, much in the same way that a poem is created by assembling the individual words. Rhythm, body, mystique, new meaning. In a way, the works of Boutard seem to be outside of time. Released from the burden of trends. Stylistically we find a possible link if we go back over a century, to *art nouveau*, but Boutard has a deeper, more sincere meaning. He does not go to nature to find decorative ornamentation, but rather in search of more existential answers.

To me, Boutard brings an exhibition that otherwise points to the problematic issues in life and society, to a positive conclusion. So simple, so difficult. The answers can be found in nature itself. In the seeds, in the buds. The birth of civilisation, and its future.

¹ Sydsvenskan, November 9, 2010.

² Sydsvenskan, December 6, 2010.

³ Wikipedia (English; Malmö).

⁴ In the so-called Million Programme, a million new flats were built in the decade from 1965 to 1974. Rosengård was established as part of this programme.

⁵ See Youtube, www.youtube.com/watch?v=7URXWvvsIY&feature=related

⁶ Iaspis is a state owned body for promoting Swedish artists internationally.

⁷ Carolina Söderholm, "The Art Scene in Skåne 1968–2008: With Focus on Independent Initiatives," in *A Parallel History – the Independent Art Arenas of Skåne 1968–2008*, Signal – Centre for Contemporary Art, Malmö, 2009, p.166.

⁸ Curators 2010 were, in addition to Sandqvist, Fredrik Liew, Curator at Moderna museet, and Lisa Rosendahl, the then Director of Baltic Art Centre, Visby, and new Director of Iaspis.

⁹ Including two of the artists in Malmö FF (*fast forward*); Maria Lusitano Santos and Viktor Rosdahl.

¹⁰ Svenska Dagbladet, October 18, 2010.

¹¹ Svenska Dagbladet, October 20, 2010.

¹² Sydsvenskan, November 12, 2010.

¹³ Sydsvenskan, November 7, 2010

¹⁴ Ibid.

¹⁵ Söderholm, p. 161.

¹⁶ Ibid., p. 167.

¹⁷ See www.friezefoundation.org/commissions/detail/partner-institution-signal-malmoe/

¹⁸ The Reputation Barometer 2010, by MedieAkademien.

See www.medieakademien.se.

¹⁹ FlashArt, vol.XLIII, no. 275, November – December 2010, p. 30.

²⁰ See for instance www.antiquebarbedwiresociety.com

Kunstnere / Artists

36–39 Carl Boutard
40–43 Mathias Kristersson
44–47 EvaMarie Lindahl
48–51 Maria Lusitano Santos
52–55 Mattias Nordéus
56–59 Viktor Rosdahl

60–61 Curriculum vitae

Carl Boutard

5-10-20:1, 2010, kull på papir/charcoal on paper, 76 x 56 cm

36

Carl Boutard

5-10-20:1, 2010, brons/bronze , 105 x 60 x 48 cm.
Lund kommunens samling/City of Lund Collection

37

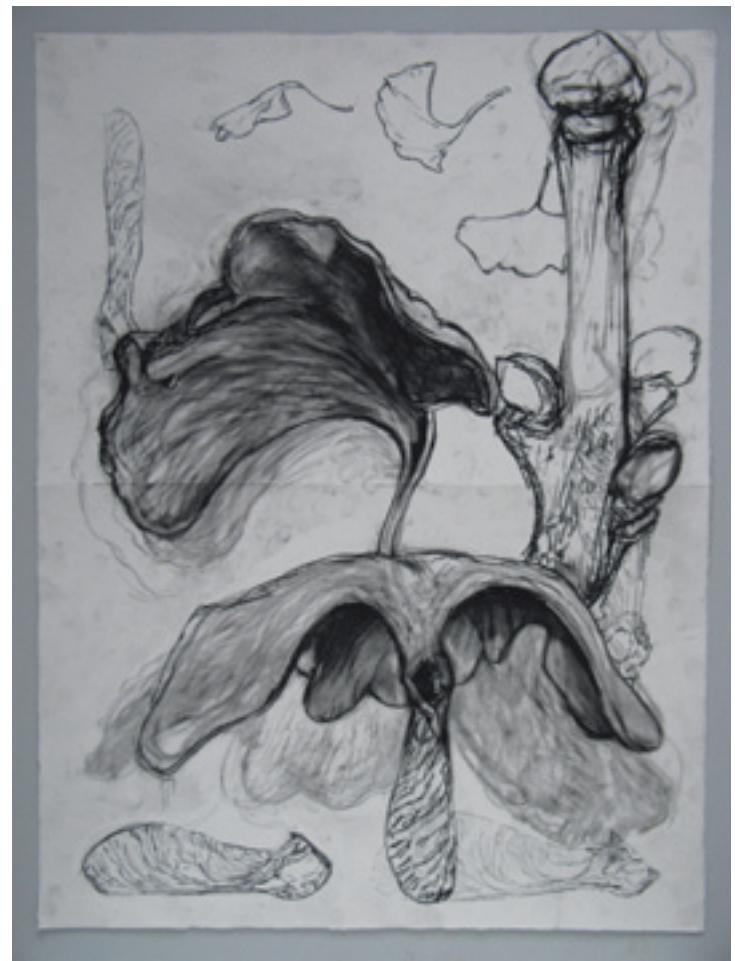
Carl Boutard

5-10-20:1, 2010, kull på papir / charcoal on paper, 76 x 56 cm

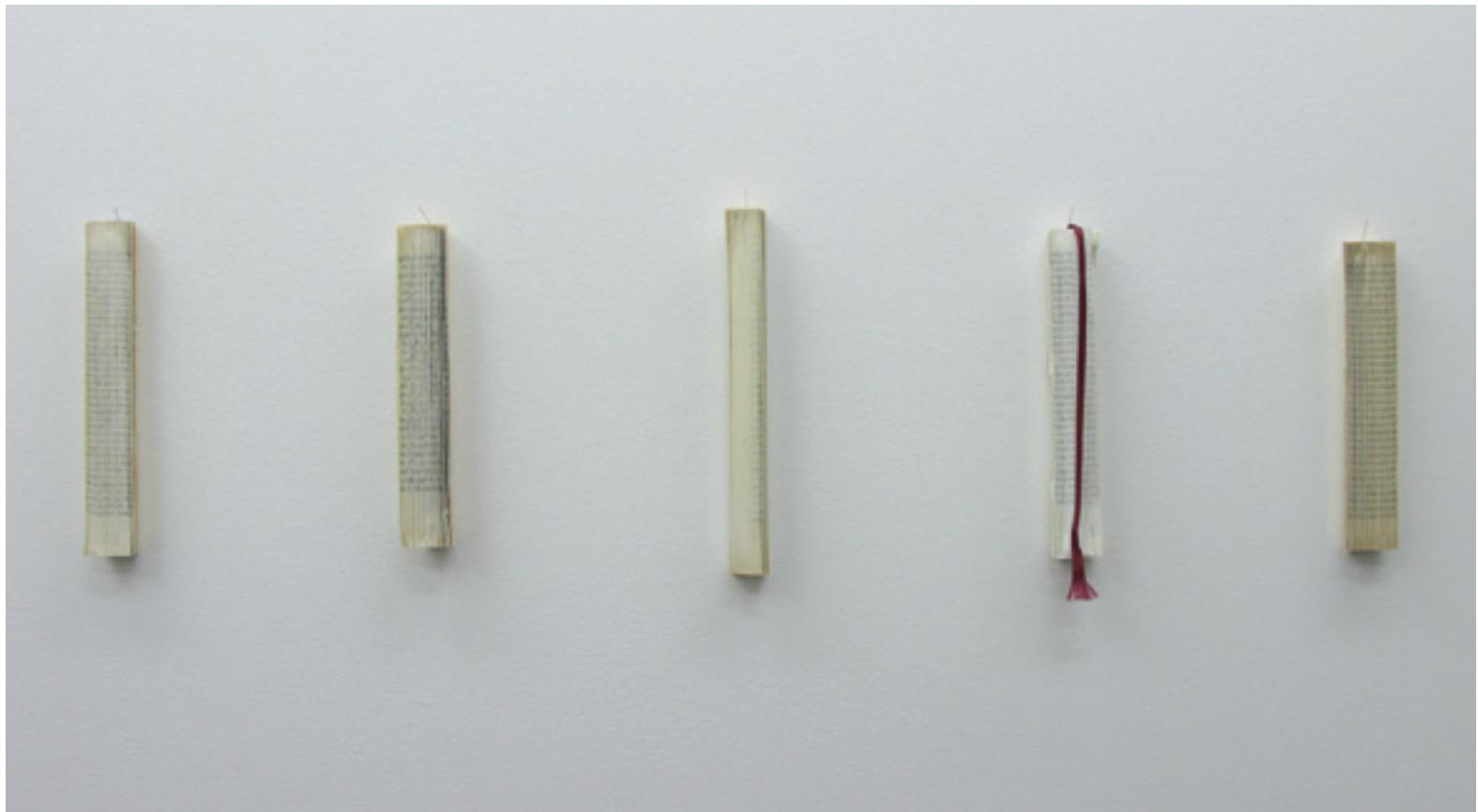
38

Carl Boutard

5-10-20:1, 2010, kull på papir / charcoal on paper, 76 x 56 cm

39

SPINA (Skönlitteratur, osorterad), 2009, objekt, ubegrenset antall objekter á
ca. 20 x 3 x 2 cm / object, unlimited number of objects ea. ca. 20 x 3 x 20 cm

BREV, 2009, digital video, 5:20 min.

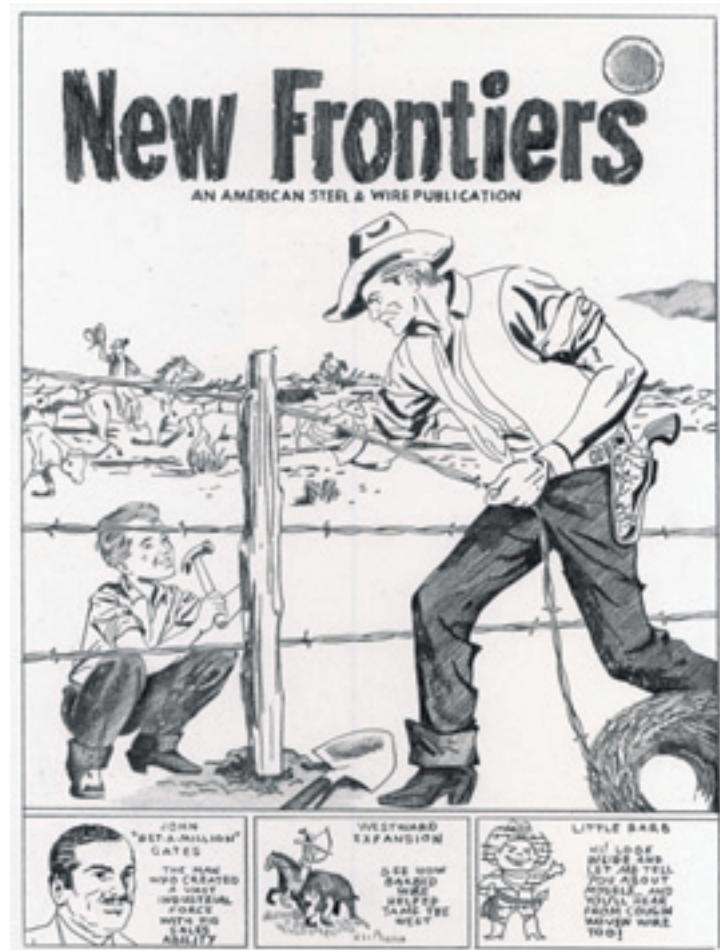

EvaMarie Lindahl

The Barbed Wire Identification Encyclopedia, 2010, blyant / pencil, 13 x 24 cm.
Courtesy Stene Projects, Stockholm

EvaMarie Lindahl

The Barbed Wire Identification Encyclopedia, 2010, blyant / pencil, 28 x 21 cm.
Courtesy Stene Projects, Stockholm

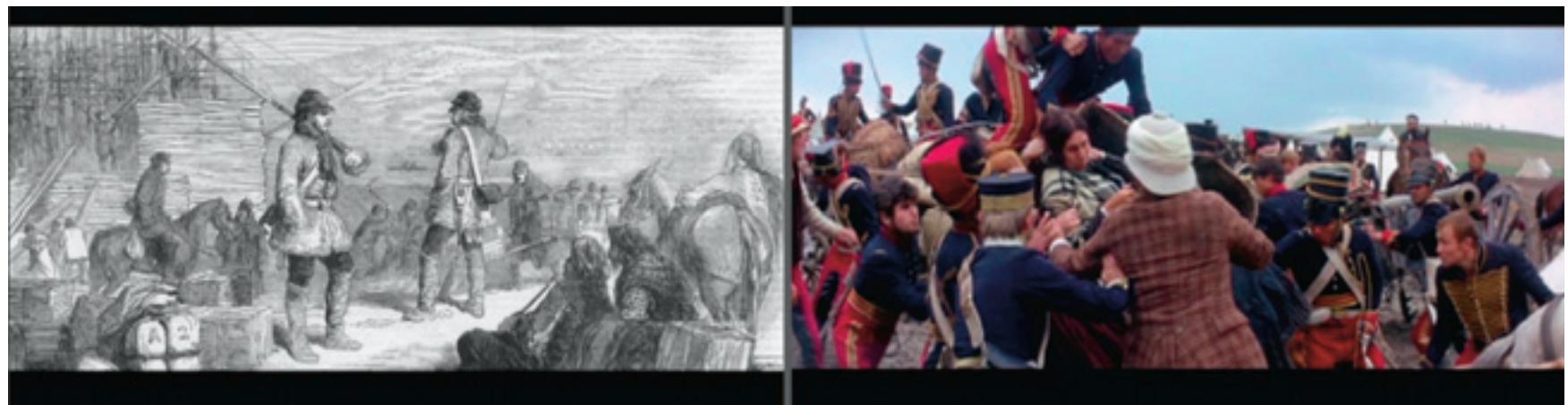
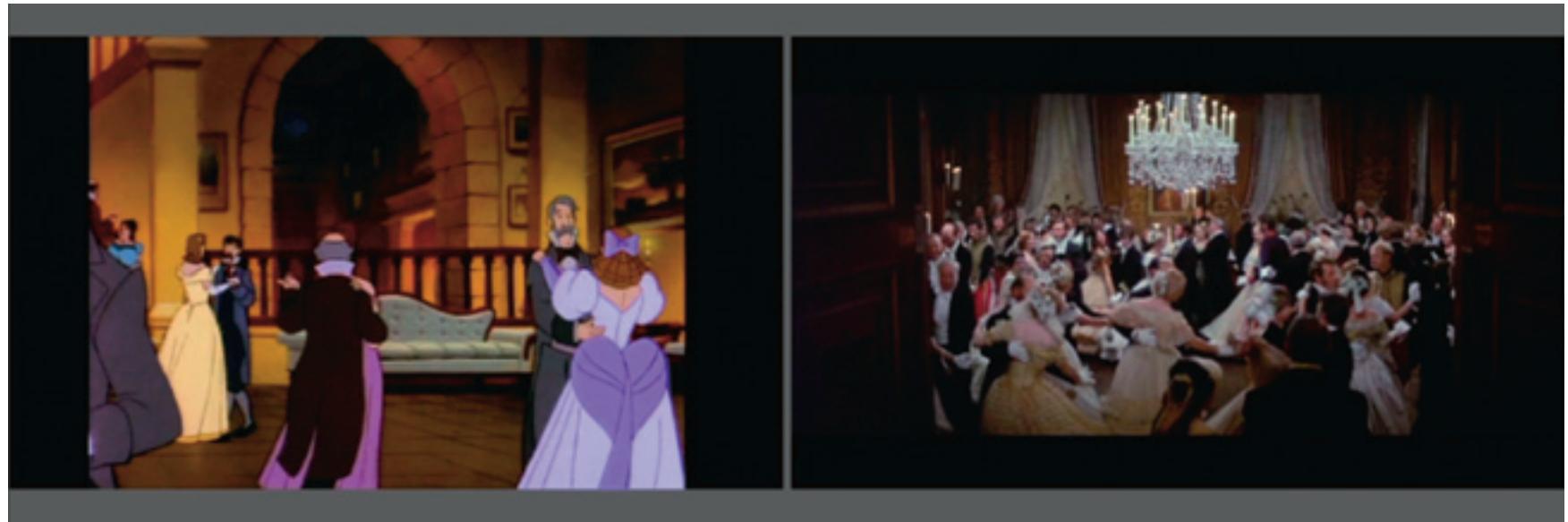
The Barbed Wire Identification Encyclopedia, 2010, blyant / pencil, 24 x 19 cm.
Courtesy Stene Projects, Stockholm

The Barbed Wire Identification Encyclopedia, 2010, blyant / pencil, 10 x 24 cm.
Courtesy Stene Projects, Stockholm

The War Correspondent, 2009, HD, colour, sound, 46:53 min (still)

The War Correspondent, 2009, HD, colour, sound, 46:53 min (stills)

Zone of the Enders, 2010, akryl og olje på furu / acrylic and oil on pine,
47 x 135 x 28 cm (detalj / detail)

Zone of the Enders, 2010, akryl og olje på furu / acrylic and oil on pine,
47 x 135 x 28 cm,
The Colonel, 2010, akryl og olje på furu / acrylic and oil on pine,
33 x 41 x 42 cm

Mattias Nordéus

The Colonel, 2010, akryl og olje på furu / acrylic and oil on pine,
33 x 41 x 42 cm

Mattias Nordéus

Modern warfare, 2010, akryl og olje på furu / acrylic and oil on pine,
26 x 34 x 38 cm

Apajävel, 2010, Indian Ink og emulsjon på kunstlær / Indian Ink and emulsion on artificial leather, 121 x 205 cm

Viktor Rosdahl

Smuts på väg, 2010, håndkle med störknet farge / handtowel with dried ink,
65 x 48 cm, med ramme / with frame 83 x 68 cm

Viktor Rosdahl

Accept; the martyrs, 2007, olje på papir / oil on paper, 137 x 110 cm

Carl Boutard
b. 1975 in Kiruna
www.boutard.se

Selected solo exhibitions

- 2011 The Living Art Museum, Reykjavik
- 2011 Angelika Knäpper Gallery, Stockholm
- 2010 Galleri PingPong, Malmö
- 2009 Angelika Knäpper Gallery, Stockholm
- 2009 Galleri Koh-I-Noor, Copenhagen
- 2008 Galleri 5, Lund
- 2007 Galleri KHM, Malmö
- 2004 KlinkogBank, Reykjavik.

Selected group exhibitions

- 2011 Tracks, Malmö Konstmuseum
- 2010 Presentation, Lunds Konsthall
- 2010 Nordic Delight, Centre Culturel Suédois, Paris
- 2010 Ellen Troitzig Scholars, Ystad Konstmuseum
- 2009 Alma Löv Museum, Östra Ämtervik
- 2008 From Place to Place, Museum of Sketches, Lund
- 2007 In Search Of The Lost Self, Bonniers Konsthall, Stockholm
- 2007 Crosskick/Platform#4, Kunstverein Hannover
- 2007 Capital, Skånska Hypoteksföreningen, Lund
- 2007 Permanenten, Akademiska Hus Linköping
- 2006 Deeper depression, Teheran art gallery, Teheran
- 2006 Likimain, Jetty Barracks gallery, Suomenlinna, Helsingfors
- 2006 Nuevo Estocolmo, Luna Kulturhus, Söderläje.
- 2005 Signal in the heavens, Gallery Boreas, New York.
- 2005 Augnablik frá Reykjavík, Brick 5, Wien
- 2005 Purgatory, Living art museum, Reykjavík
- 2004 Nordur og nidur, Norden's Hus, Reykjavík.
- 2004 Rjómskip, Skaftefell Kulturcenter, Seydisfjörður.

Education

- 2007 M.A in Fine Arts, Malmö Art Academy
- 2005 B.Sc in Architecture, Royal Institute of Technology, Stockholm
- 2004 B.A in Fine Arts, Iceland Art Academy, Reykjavík
- 2002 Exchange scholar by prof. Georg Baselitz, Udk, Berlin
- 2001 Idun Lovén, Stockholm

Collections

- 2010 City of Lund
- 2010 Malmö Art Museum
- 2009 Malmö Art Museum
- 2008 City of Falkenberg
- 2007 The National Public Art Council Sweden
- 2007 The Museum of Sketches, Lund
- 2007 Akademiska Hus

Mathias Kristersson
b. 1979
www.mathiaskristersson.com

Selected solo exhibitions

- 2010 6500 Nätter 1992.02.07-2010.09.25, Performance, Moderna museet, Malmö
- 2009 Två, Galleri 5, Lund
- 2009 I brist på alternativ sken solen på ingenting nytt, Lilith Performance Studio, Malmö
- 2009 Det som är här inte alltid varit..., Teater Weimar, Malmö

- 2008 Galleri Pictura, Lund
- 2007 Nothing is possible to explain with language. It's without it it's impossible, The Gren Lantern Gallery, Chicago
- 2006 From here to there, Galleri Peep, Malmö

Selected group exhibitions

- 2010 Fall behind, Overgarden, Copenhagen
- 2010 Grázoner, Ystad Konstmuseum
- 2010 Grázoner, Tjörnedala Konsthall /ÖSKG, Baskemölla
- 2010 The weather forecast, Galleri Pictura, Lund
- 2009 Domestic affairs, 1A Space, Hong Kong
- 2009 Sambata sonora, Centru National al Dansului, Bucharest
- 2008 Scolars 2008: Maria Bonnier Dahlins Foundation, Bonniers Konsthall, Stockholm Alt_CPH, for Lilith Performance Studio, Copenhagen
- 2008 Interface, Ystad Konstmuseum, Ystad
- 2008 NO NO NO NO ...there is no limit, Galleri Signal, Malmö
- 2008 Tipsa en vän, Bonniers Konsthall, Stockholm
- 2007 Lilith by night, Lilith Performance Studio, Malmö

Education

- 2001-
- 2006 M.A in Fine Art, Malmö Art Academy

Collections

- Malmö Art Museum

EvaMarie Lindahl

b. 1976 in Viken
www.evamarieelindahl.com

Selected exhibitions

- 2011 The Baroque, Larm Gallery, Copenhagen
- 2011 Painterly Delight II, Ystad Art Museum, Ystad
- 2011 I love Malmö. Västerås Art Museum, Västerås
- 2010 At the Zoo, Stene Projects, Stockholm (solo)
- 2010 Painterly Delight, KunstCenteret Silkeborg Bad, Silkeborg
- 2009 MKH 09, Galleri Arnstedt, Östra Karup
- 2009 Preview, Stene Projects, Stockholm
- 2008 Scolars 2008, Maria Bonnier Dahlins Foundation, Bonniers Konsthall, Stockholm
- 2008 Anna-Lisa Thompson Scolars 2008, Uppsala Art Museum, Uppsala
- 2008 The Warf Road Project, V22, London
- 2008 Anonymous drawings, Meinblau, Berlin
- 2006 Varken geni eller minimalist, Galleri Pictura, Lund
- 2006 Every program is a pilot every program is the final episode, Galleri Signal, Malmö
- 2006 We invite All, Bildmuseet, Umeå

Education

- 2005-
- 2008 Malmö Art Academy
- 2003-
- 2005 Umeå Art Academy
- 2002-
- 2003 Fyn Art Academy

Collections

- Malmö Art Museum
- The Bonnier Foundation Collection

Maria Lusitano Santos
b. 1971 in Lisbon
www.marialusitano.com

Selected solo exhibitions

- 2010 classop, with Paula Roush, Sput-e-nik, Oporto
- 2009 The war correspondent, KHM Gallery, Malmö
- 2009 The war correspondent, Museum of National History, Lisbon
- 2006 Living history, City Museum, Lisbon
- 2006 Living history, Festival Miral, Toulouse

Selected group exhibitions

- 2010 Intimate TV, Kunstverien Harburger Bahnhof, Hamburg
- 2010 VAST, Kunsternes hus, Oslo
- 2010 The Moderna exhibition, Moderna museet, Stockholm
- 2010 Sao Paulo Biennial, São Paulo
- 2010 Res-Pública, Calouste Gulbenkian Foundation, Lisbon
- 2010 VideoChannel Cologne 2010, Cologne
- 2010 The Garden as a Mirror, Kunstlerhaus Bethanien, Berlin
- 2010 It's not my fault, Berardo museum, Lisbon
- 2010 Production #3, Lund Konsthall, Lund
- 2010 Centro Cultural de Espana, Montevideo
- 2010 The age of micro voyages, Joshibi University, Tokyo
- 2010 Limited Access, Parking news, Tehran
- 2010 Jogo de Espelhos, Museum of Contemporary Art, Elvas
- 2004 Sao Paulo Biennial, São Paulo
- 2004 Manifesta 5, San Sebastian

Education

- 2010 PhD, CREAM, University of Westminster, UK (ongoing)
- 2009 M.A in Fine Art, Malmö Art Academy
- 2000-
- 2003 Visual arts, Maumaus, Lisbon, Plastoc arts, ar.co, Lisbon
- 1990-
- 1997 Degree in Medicine, University of Coimbra

Collections

- EDP, PMLJ, CAV, ZDB

Mattias Nordéus

b. 1978

Selected exhibitions

- 2011 Painterly Delight II, Ystad Art Museum, Ystad
- 2010 Skånes Konstforening, Malmö (solo)
- 2010 Painterly Delight, KunstCenteret Silkeborg Bad, Silkeborg
- 2010 Ideodysées 2010, Rogaland Art Centre, Stavanger
- 2008 Immaculate Conception, Milliken, Stockholm (solo)
- 2008 The real thing, Malmö Art Museum, Malmö
- 2007 VOLTA 3 Basel, Milliken (solo)
- 2006 Electrophype 2006, Lund Konsthall, Lund
- 2006 Mattias Nordéus / Lisa Jeannin, Milliken, Stockholm
- 2006 Galleri Peep, Malmö

Education

- 2001-
- 2006 Malmö Art Academy

Viktor Rosdahl
b. 1980 in Helsingborg
www.viktorrosdahl.se

Selected solo exhibitions

- 2010 In darkness. The embrace of the streets, Christian Larsen, Stockhom
- 2009 Hallucinationer i Sundbyberg, Dortmund Bodega, Oslo
- 2009 A quiet night in, Galleri Arnstedt, Östra Karup
- 2009 Självporträtt från Nobelvägen, Christian Larsen, Stockholm
- 2008 Slumpens musikk, Landings, Vestfossen
- 2008 Natt på Industrigatan, Galleri Magnus Åklundh, Malmö
- 2007 dröm stöpt i gytta, Galleri Peep, Malmö

Selected group exhibitions

- 2010 The Moderna exhibition, Moderna museet, Stockholm
- 2010 Astronomical Frontiers/Spezialnord, Henningsen Contemporary, Copenhagen
- 2010 False Recognition, CAC, Vilnius
- 2010 Painterly Delight, KunstCenteret Silkeborg Bad, Silkeborg
- 2009 Scolars 2009, Maria Bonnier Dahlins Foundation, Bonniers Konsthall, Stockholm
- 2009 From one thing to the other, Rumanian Culture Institute, Stockholm
- 2008 Headlines&Footnotes, Henie Onstad Kunstcenter, Oslo
- 2008 Över gränsen til Verkligheten, Arnstedt&Kullgren, Östra Karup
- 2008 Måleri i dag, Ystad Kostmuseum, Ystad
- 2007 Forest Assembly, GAD, Oslo

Education

- 2002-
- 2007 Malmö Art Academy
- 2005 Royal Art Academy, Stockholm
- 2001-
- 2002 Örebro Art school, Örebro

Collections

- City of Lund
- City of Norrköping
- Malmö Art Museum
- The Bonnier Foundation Collection
- Statoil

Katalog / Catalogue

Carl Boutard

5-10-20:1

2010

Skulptur / sculpture

bronse / bronze, 105 x 60 x 48 cm

Lund kommunens samling / City of Lund Collection

Vitrine

Mdf, glass, 140 x 50 x 25 cm

Skisser til skulpturen, gipsoriginal, arbeidsjournal og dikt av

Tomas Tranströmer / Sketches for the sculpture, plaster originals, work diary and poems by Tomas Tranströmer

Tegninger / drawings

Kull på papir / charcoal on paper, 76 x 56 cm,
innrammet / framed 80 x 60 cm.

Fem tegninger / five drawings

Mathias Kristersson

IÄR DU?

2007

Tekst / lydkomposisjon / text / sound composition, 11:37 min.

BREV

2009

Digital video, 5:20 min.

SPINA (Skönlitteratur, osorterad)

2009

Objekt, ubegrenset antall objekter á ca. 20 x 3 x 2 cm /
object, unlimited number of objects ea. ca. 20 x 3 x 20 cm.

XEROX PREMIER. LASER, COPIER AND INKJET. A4 (210 X 297 mm), 80 g/m², 500 SHEETS

2010

Blekkstråleutskrift på papir / Ink jet on paper, 21 x 30 x 6 cm

EvaMarie Lindahl

The Barbed Wire Identification Encyclopedia

2010

Blyant på papir / pencil on paper

Innrammet / framed 144 x 95 cm

Syv rammer / seven frames

Courtesy Stene Projects, Stockholm

Maria Lusitano Santos

The War Correspondent

2009

HD, farge, lyd / HD, colour, sound, 46:53 min.

Mattias Nordéus

Modern warfare

2010

Akryl og olje på furu / acrylic and oil on pine, 26 x 34 x 38 cm

The Colonel

2010

Akryl og olje på furu / acrylic and oil on pine, 33 x 41 x 42 cm

Zone of the Enders

2010

Akryl og olje på furu / acrylic and oil on pine, 47 x 135 x 28 cm

Viktor Rosdahl

Accept; the martyrs

2007

Olje på papir / oil on paper, 137 x 110 cm

Privat eie / private collection

Apajävel

2010

Indian Ink og emulsjon på kunstlær / Indian Ink and emulsion on
artificial leather, 121 x 205 cm

Privat eie / private collection

Smuts på väg

2010

Håndkle med störknet farge / handtowel with dried ink, 65 x 48 cm

Innrammet / framed 83 x 68 cm

MALMÖ FF (*fast forward*)

24.02.11–03.04.11

Skur 2,
Skansekaien, Stavanger, Norge / Norway
www.skur2.no

Kurator/Curator:
Einar Børresen
www.einarborresen.no

Catalogue/Katalog:
Tekst/text © Einar Børresen

Bilder/images © kunstnerne/the artists og/and
Einar Børresen (side/pages 2,4,6,10,14,16,22,26,28,67)

Oversettelse/translation: Einar Børresen, Maureen Børresen

Design: Einar Børresen og/and Spesialtrykk, Stavanger

Trykk/print: Spesialtrykk, Stavanger

Papir/paper: Arctic volume 150g

Omslag/cover: Arctic volume 250g

Omslagsbilde/cover image:
Viktor Rosdahl, *Apajävel*, 2010, Indian Ink og emulsjon på kunstlær/Indian
Ink and emulsion on artificial leather, 121 x 205 cm (detalj/detail)
Foto omslagsinnside/photo inside cover: Pildammarna, Malmö